

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Summaries in English

N.A.

Citation

Summaries in English. (1970). Summaries in English. *Acta Politica*, 5: 1969/1970(3), 367-370.
Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3451251>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3451251>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

de relevantie van de nationale staat als basiseenheid in de internationale politiek in discussie had gebracht. De huidige ontwikkeling van politiek naar industrieel systeem immers had dan als een der voornaamste uitdagingen aan hedendaagse politicologen, ook op het gebied van de internationale betrekkingen, uitdrukkelijker naar voren kunnen worden gebracht.

Vervolgens somt Lijphart enkele moderne, behavioristische, benaderingen op, voorzover zij op de internationale betrekkingen worden toegepast: de systeemtheorie, op communicatie-theorie, de besluitvormingstheorie, de speltheorie en de simulatie-theorie, waarbij wordt aangemerkt dat hier het epitheton ornans 'theorie' in de meeste gevallen wel erg flatterend is. De systeemtheorie, de besluitvormingstheorie en de communicatietheorie beschouwen zichzelf als mogelijke nieuwe paradigmata. Genoemde benaderingen onderscheiden zich, de een wat meer dan de andere, van de traditionele op verschillende punten:

Zij hebben aandacht voor analyse zowel op het subnationale, het nationale als het internationale niveau, waarbij verschillen tussen intra- en internationaal, slechts als gradueel worden beschouwd. De werkwijze is niet slechts deductief, maar ook inductief. Ook de irrationele elementen worden in het onderzoek betrokken en tenslotte: zij gaan uit van het optimistisch geloof dat een alomvattende theorie van Internationale betrekkingen eens bereikt kan worden, mits men op wetenschappelijk verantwoorde wijze generaliserend te werk gaat.

Misschien mogen de uiterst waardevolle opmerkingen van Dr. Lijphart hier zó worden samengevat: de internationale betrekkingen zijn, net als de hedendaagse politicologie, definitief de weg ingeslagen van de moderne sociale wetenschappen, welke naar McClelland immers als vooronderstelling hebben, dat een omvattende theorie bereikbaar moet zijn.

Indien deze samenvatting juist is, kan tevens worden voorspeld, dat alle discussies die zich heden ten dage binnen deze wetenschappen afspelen, hun bijzondere repercussie zullen hebben op de leer der Internationale betrekkingen. Dit betreft met name het zowel door Lijphart aangestipte als in 1966 door Baehr reeds behandelde vraagstuk van het engagement in deze tak van wetenschapsbeoefening. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat dit probleem nog te zeer wordt gezien als het dilemma: pure wetenschap tegenover beleidsadvies, waarmee de eigenlijke wetenschapskritische en maatschappelijke dimensie uit dit probleem zou zijn verdwenen. Immers geëngageerdheid is in eerste instantie niet zozeer een zaak van je al of niet engageren, maar van (al of niet, wetens of willens) reeds geëngageerd zijn. Vanuit dit inzicht laten zich vervolgens pas de ruimte en mogelijkheden van het eigen wetenschappelijk bezig zijn, alsmede de gewenste mate van je bewust voor een concreet maatschappelijk doel inzetten, aflezen.

Bijzonder eens ben ik het met Lijphart waar hij onderstreept, dat polemologie het oudste onderdeel en de kern van de leer der internationale betrekkingen moet worden genoemd; alleen komt hiermee dan wel de door Lijphart geciteerde uitspraak van Galtung in een vreemd licht te staan, dat de polemologie minder neutraal kan zijn dan de leer der internationale betrekkingen. Zij kunnen het beide even veel en even weinig.

W. BARTELS

TER RECENSIE ONTVANGEN PUBLIKATIES

De redactie kan zich door gebrek aan plaatsruimte gedwongen zien niet alle ontvangen publikaties te doen recenseren en behoudt zich het recht voor uit onderstaande lijst indien nodig een keuze te maken. Daarbij zal voorrang worden gegeven aan Nederlandse politicologische publikaties en aan werken die voor

de politicologie in het algemeen van belang zijn.

Burkens, M. C., *Gelijkheid voor de wet*. Alphen aan de Rijn (Samson) 1969. — 24 p.

Brzezinski, Z. K. Ed., *Dilemmas of change in Soviet Politics*. New York (Columbia U.P.) 1969. — 163 p.

Cramer, N., *Evenwicht en Overwicht*. Assen (Van Gorcum) 1969. — 42 p. f 2,90.

Dewachter, W., *Politieke kaart van België*. Atlas van de parlementaire verkiezingen van 31 maart 1968. Antwerpen. (Standaard Wetenschappelijke Uitgeverij) 1969. — 79 p.

Hartog, F., *Politieke politiek*. Leiden. (Stenfert Kroese) 1969. — 104 p. f 7,50.

ter Hoeven, P. J. A., *Arbeiders tussen welvaart en onvrede*. Alphen aan de Rijn (Samson) 1969. — 308 p. f 22,50.

Nelson, J. M., *Migrants, urban poverty, and instability in developing nations*. Cambridge, Mass. (Harvard U.C. for International Affairs) 1969. — 81 p.

Tilburg, *Het begin...* Amsterdam (Pegasus) 1969. — 95 p.

Valkenburg, P., *Anatomie van het conflict*. Een modeltheoretische benadering. Alphen aan de Rijn (Samson) 1969. — 178 p. f 13,50.

Yorburg, B., *Utopia and Reality: A collective portrait of American Socialists*. New York etc. (Columbia U.P.) 1969. — 175 p. 67 sh.

SUMMARIES

RESPONSIBILITY: A FICTION ESSENTIAL TO DEMOCRATIC GOVERNMENT

by G. H. Scholten

The responsibility of the rulers vis-à-vis the ruled (or the elected representatives of the ruled) is the crux of traditional forms of democracy. In practice, however, this responsibility is eroded in two ways: the ruled or their representatives are unable or unwilling to exercise their rights in an effective way and the rulers themselves are hemmed in by forces and circumstances beyond their control. This is illustrated by the position of Dutch cabinet ministers and their relationships to parliament. In a modern society, forms of direct democracy do not offer a realistic alternative. Therefore, the author concludes with a discussion of ways and means to decrease the gap between the formal and real powers and responsibilities of the cabinet and parliament.

SOCIAL BACKGROUND AND POLITICAL RECRUITMENT OF MEMBERS OF PARLIAMENT IN 1968

by H. Daalder and S. Hubée-Boonzaaijer

The field of elite studies has tended to be underdeveloped in the Netherlands, because politics has traditionally been regarded as a contest of groups or principles, and because elite groups have tended to be pluralist in character. In this first of two articles, data are given on members of the Upper House and Lower House in February 1968. Following earlier studies by Moquette (in *Acta Politica*, 1 (1965/66, pp. 112-153) and Van Alderwegen (in *Acta Politica*, 4 (1968/69, pp. 197-207), data are given on the education and occupation of members of parliament.

Using data on fathers and parental grandfathers from a large-scale survey held among all members of either House sitting in 1968, the social background of

members of parliament is traced both as regards the kind of occupation and social stratification. The data show very little stability over three generations in occupational background, and considerable vertical mobility. For the larger parties and for the two Houses as a whole, an index is constructed showing the average ranking of fathers and grandfathers on a prestige status scale. It appears that members of the Lower House come from higher social milieus as measured by the ranking of fathers, than members of the Upper House. This is particularly true of socialist members in the Lower House who score higher than either socialist Upper House members, or Lower House members of the two larger religious parties.

Extensive data on the denomination of parents, grandparents and husbands or wives of members, allow some insight in the extent to which traditional religious cleavage lines continue to determine political recruitment. A diagram is presented to show the degree of traditional congruence between political choice and religious denomination (or sub-denomination) and the extent to which two new anti-system parties (Democrats '66 and Farmer's Party) have successfully challenged the traditional divisions. On the whole, the close alignment between religious adherence and political choice persists, both when measured by formal church association and actual church attendance. But liberals come from circles which are more traditionally identified with secular politics than members of the socialist party. In the latter case, the politics of 'breaking through' traditional religious boundaries materialized in some deliberate recruitment of orthodox-protestant and catholic members. But the traditional left-right division remains evident even when measured by the faith of parents and grandparents; a process of secularization is more characteristic for members of the non-confessional parties, than a deliberate crossing of traditional political boundaries by Catholics or orthodox-protestants.

THE AMSTERDAM ELECTORATE AND THEIR POLITICAL PARTIES

by Constance E. van der Maesen

The article is based on data collected during a sample survey among the Amsterdam electorate, conducted in the summer of 1966. It appears that a majority of respondents does not perceive political parties as the 'natural link' with the local government, and that a majority of respondents, irrespective of the influence they ascribe to political parties on the local level, thinks it illusory to find solutions for local problems by means of political parties.

A correlation is found between the attitude towards political parties as means to get things done in local politics, and more complex attitudes like political efficacy and personal political effectiveness.

The pessimistic perceptions of the role of parties in local politics have a negative influence on these forms of political participation that are connected with parties, like party membership, discussion about elections, and voting.

THE SUPPORT OF POLITICAL PARTIES

A comparative analysis of opinion polls

by L. P. J. de Bruyn

In twenty-five recent Dutch sample surveys the question was put: 'If there happened to be (national) elections today, which party would you vote for?' Since the — isolated — data resulting from the surveys tend to be regarded as being relevant for public policy and political science, an analysis is made of the validity and reliability of these data.

In sampling is necessary to take into consideration the significance level of the estimations. The Netherlands having a multi-party system, in which small changes of party support can be decisive for the political constellation, it is highly questionable if sampling is an instrument refined enough for an accurate estimation of party support.

On the basis of twelve surveys conducted in 1969-1970 and making allowance for the significance level of the data, it can only be said, that as compared with the national elections of 1967 the Democrats '66 gain in support, that the Farmers' Party, the Catholic People's Party and the Communists lose support and that the other parties remain equal. Reducing two or more soundings after party support taken at about the same time to one sounding, only from the Democrats '66 and the Farmers can it be said that their support has changed as compared with the 1967 election.

Comparing the eighteen surveys that were conducted at about the same time, it appears that the results of one of them differs in many respects with the results of the other, while the other surveys compared with each other all seem to be equally well or equally bad.

The differences between the data vary by party, particularly with regard to the Farmers' Party and the Communists. These differences can be explained by the different survey methods the pollsters use. The composition of the sample varies with regard to confession (resulting in an 'overrepresentation' of catholic, christian-historical and socialist voters in the NIPO-polls) and with regard to prosperity (resulting in an 'overrepresentation' of liberals and democrats '66 in the Veldkamp polls). The Veldkamp pollsters ask the interviewee to cast a secret and written 'vote', in the NIPO poll the 'vote' is casted orally; this different practice seems to result in a larger support for the Farmers' Party, the Pacifist Socialist Party, the Communist Party and may be the Liberal Party in the Veldkamp data.

OLD AGE PENSIONS: A PLEA FOR A GOVERNMENTAL POLICY

by P. D. Duiker

The social-economic problem of pension has in its one hundred years of existence seldom been treated as a political issue.

The provision of pensions in the Netherlands is still insufficient. All pensioners receive an equal benefit supplied by the government (for couples about 70% of the gross minimum income); (50-60% of them receive supplementary payments. The civil servants have the best arrangement: a benefit based on a fixed level of prosperity. Such a benefit is not enjoyed by the industrial workers.

An improvement of the position of pensioners is pursued in many ways, but the high costs, the different opinions about the way to finance pensions, and the complexities of the administrative structure, render a solution difficult.

The author pleads for a governmental policy regarding pensions, i.e. the government should announce ways along which, within a stated term, a good situation of pensions could be reached. Such a policy should deal with the factors that obstruct a good pension situation.

THE PRISONERS OF THE DILEMMA

by J. W. Nobel

There are models of Prisoner's Dilemma which are by no means equivalent. On the one hand there is a game theoretical model which is based strictly on the concept of utility. On the other hand there is a 'real life' model which has

become popular in social and political writing and in gaming, which is based on an completely different concept of the stakes as suggested by the figures in the matrix. Not to distinguish between these two leads to much confusion. The reasoning which is valid in the game theoretical framework — spelling out the consequences of underlying utility theory — has no significance for the analysis of prisoner's dilemma, once the conditions of game theory have been dropped. In the purely game theoretical approach it turns out, on closer inspection, that there is no dilemma involved, neither in the decision to act on certain utilities, nor, necessarily, in the assignment of utilities to basic outcomes. Therefore the solution put forward by game theory for this problem, has no meaning for real life prisoner's dilemma's, where the dilemma between cooperation at the risk of being double-crossed, and non-cooperation at the risk of losing the benefits of mutual cooperation, is acutely felt. As far as prisoner's dilemma and, more generally, non-zero sum games are concerned, it can be concluded that the utility concept which is employed by game theory, robs the model of all practical significance. However, if the conditions of game theory are relaxed, the model may be employed usefully for the analysis of the processes by which the dilemma is empirically resolved one way or the other. Depending on the number of players or parties to the conflict, and depending on the number of possible outcomes and the values attached to them, processes take place in the minds of the players modifying the values they attach to different outcomes, so that in the end the dilemma may be overcome. An example, speculating on this process, is given in the form of the armament/disarmament dilemma. Generally speaking, interaction between the structure of conflicts and values of participants may prove a rewarding field of study.

RECTIFICATIE

In het vorige nummer komen op p. 228 en 229 enige storende zetfouten voor, die on gecorrigeerd zijn gebleven. De titel van het besproken werk van Robert Conquest dient te luiden: *The Great Terror: Stalin's purge of the thirties*. Op p. 229 is in de zin die op de 14e regel van boven begint een aantal woorden weggevalen. Deze zin dient te luiden: 'Al dit materiaal, toendertijd door de Russische autoriteiten afgedaan als 'anti-Sowjet laster', enz.

MEDEWERKERS AAN DIT NUMMER

Drs. W. Bartels is als wetenschappelijk medewerker voor internationale betrekkingen en het vredesonderzoek verbonden aan het Instituut voor Politicologie van de Universiteit van Nijmegen.

Drs. L. P. J. de Bruyn studeerde sociologie aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen. Hij was eerst werkzaam bij het Sociologisch Instituut van deze universiteit en is thans als wetenschappelijk medewerker voor het onderwijs in de Nederlandse politiek verbonden aan het Instituut voor Politicologie van dezelfde universiteit. Publ. o.a. *Verkiezingen in de Mijnstreek* (1966), *Verkiezingen in Oostelijk Flevoland* (1969), artikelen in *Sociologische Gids* en *Politiek*. Hij bereidt een dissertatie voor over verzuiling in de politiek. Hij is redacteur van ACTA POLITICA.

Prof. dr. H. Daalder studeerde politieke en sociale wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam en de London School of Economics. Promoveerde in 1960 aan de Universiteit van Amsterdam op *Organisatie en reorganisatie van de Britse regering 1914-1958*, Assen, 1960. Hij is sinds 1963 hoogleraar in de politieke wetenschap aan de Rijksuniversiteit te Leiden. Hij heeft de leiding

van een door de Nederlandse Organisatie voor Zuiver-Wetenschappelijk Onderzoek ondersteund onderzoek naar *De plaats en het functioneren van het Nederlandse parlement*, Publ. o.a. *Leiding en lijdelijkheid in de Nederlandse politiek*, Assen, 1964; 'The Netherlands', in: Robert A. Dahl (Ed.), *Political oppositions in Western democracies*, New Haven, 1966.

Drs. P. D. Duiker, studeerde politicologie aan de Vrije Universiteit te Amsterdam en was verbonden als wetenschappelijk medewerker aan het Sociaal-Wetenschappelijk Instituut van die Universiteit. Hij is thans werkzaam bij een adviesbureau voor ondernemingsbeleid.

Drs. G. H. van Es studeerde politieke en sociale wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam. Hij is als wetenschappelijk medewerker verbonden aan het Instituut voor Wetenschap der Politiek van die Universiteit. Hij is redactiesecretaris van ACTA POLITICA.

B. J. S. Hoetjes studeert politicologie aan de Universiteit van Amsterdam en is verbonden als kandidaat-assistent aan het Instituut voor Wetenschap der Politiek van die Universiteit.

Mevr. mr. S. Hubée-Boonzaaijer studeerde rechten aan de Rijksuniversiteit te Leiden. Zij verrichtte onderzoek in het kader van een project over *The politics of smaller European democracies*, was van 1966 tot 1967 wetenschappelijk medewerkster bij de afdeling politieke wetenschap van de Leidse universiteit, en is sinds september 1967 in dienst van de Nederlandse Organisatie voor Zuiver-Wetenschappelijk Onderzoek werkzaam in het kader van een onderzoek naar *De plaats en het functioneren van het Nederlandse parlement*.

Drs. C. S. L. Janse studeerde politicologie aan de Vrije Universiteit van Amsterdam en is thans als wetenschappelijk medewerker verbonden aan de Afdeling Politicologie van het Sociaal-Wetenschappelijk Instituut van die Universiteit.

Mevr. drs. C. E. van der Maesen studeerde politieke en sociale wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam. Zij had het voornaamste aandeel in de analyse van de gegevens die leidde tot de studie *Kiezer en Verkiezing*, Amsterdam 1963. Zij is verbonden aan het Instituut voor Wetenschap der Politiek van de Universiteit van Amsterdam en bereidt een proefschrift voor over politieke participatie op stedelijk niveau. Publ. o.a. diverse artikelen in *Acta Politica*.

Dr. G. H. Scholten studeerde politieke en sociale wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam en McGill University in Montreal. Promoveerde in 1968 op *De Sociaal-Economische raad en de ministeriële verantwoordelijkheid*, Meppel, 1968. Hij is thans als wetenschappelijk hoofdmedewerker verbonden aan het Instituut voor Wetenschap der Politiek van de Universiteit van Amsterdam. Publ. o.a. diverse artikelen in *Acta Politica*.

Mr. drs. I. Th. M. Snellen studeerde politieke en sociale wetenschappen en rechten aan de Universiteit van Amsterdam. Werkt als politicoloog op het Secretariaat van N.V. 'Philips' Gloeilampenfabrieken'.